

Conjunt de les monges franceses. Residència d'avis de Santa Teresa

Sant Feliu de Llobregat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer d'Armenteres, 35-37-39

Coordenades:

Latitud: 41.37575
Longitud: 2.04575
UTM Est (X): 420203
UTM Nord (Y): 4580909

Classificació

Número de fitxa 08211 - 123
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle XX
Any 1911-19
Autoria de l'element: Bonaventura Conill i Montobbio
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL 19/10/1988
Número inventari 35961(franceses)
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 0312801DF2801A
Fitxes associades:

Descripció

La residència sanatori és un edifici aïllat situat dins el recinte de l'actual Col·legi Bon Salvador, que havia estat la finca de l'empresari fabricant d'indianes Erasme de Gònima i Passarell.

Va ser concebut a manera de xalet.

L'edifici consta de diferents volums: un cos principal de planta rectangular estructurat en planta baixa i dos pisos. Presenta dues torratxes; un cos posterior, també de planta rectangular i amb torratxa, de planta baixa i pis. Aquest darrer es va fer seguint l'estètica del cos principal. Tot resta cobert per teulada a dues aigües, llevat de les torratxes, que tenen cobertes de quatre aiguavés.

El cos principal presenta en planta baixa una porta d'accés amb marquesina amb aplicacions de ceràmica vidriada procedent de la fàbrica espluguena de Pujol i Bausis. S'hi arriba a la porta a través d'una petita escalinata amb balustres. Les finestres d'aquesta façana, de forma rectangular, estan decorades amb grans impostes que adopten formes diferents a les diverses plantes de l'edifici i que porten trencaaigües. A l'esquerra de la porta es crea un volum que surt de la línia de façana i és cobert en mansarda. En aquest cos les finestres prenen diferents tipologies. El conjunt culmina amb el ràfec de la teulada.

L'edifici annex es va fer seguint l'estètica establerta per l'arquitecte Conill al cos més antic. Presenta en planta baixa una porxada d'arcs de mig punt. En el pis superior hi ha una galeria de finestres rectangulars amb decoració d'imposta a l'ampit. La teulada forma aquí un ràfec similar a al del primer edifici. Les torratxes presenten finestres estretes i llargues de reminiscència neomedieval.

Tot i que certs elements ornamentals mantenen filiació amb el neomedievalisme, l'austeritat predomina en el conjunt, influenciat pel noucentisme, tot i que té motius de tall modernista.

Observacions:

Forma part de la Ruta Modernista de Sant Feliu. Quan el 1930 es va ampliar l'edifici afegint una ala més baixa, es va procurar continuar l'estil de Conill.

Història

La finca d'Erasme de Gònima va ser comprada a principis del segle XX per l'empresari Bertrand. L'any 1907 el nou propietari va llogar la casa a una comunitat de monges franceses procedents de França degut a la prohibició de fer ensenyament religiós. Aquestes van adquirir la finca l'any 1912. Poc després, al 1914, encarregaven a l'arquitecte Bonaventura Conill. L'encarregat d'executar l'obra fou en Josep Molins (que morí durant la construcció) i els seus fills. Posteriorment, vers els anys 30 del segle XX, va ser ampliada.

Bibliografia

- ESTEVES, Albert (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Guia del patrimoni històric i artístic. Molins de Rei: Centre d'Estudis i Divulgació del Patrimoni (CEDIP), 1997. 47 p.
- RETUERTA I JIMÉNEZ, M. Luz; SAMMARTÍ I ROSET, Carme (dir.). Sant Feliu de Llobregat. Identitat i història. Sant Feliu de Llobregat: Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat, 2002. 365 p.

